

Ordføreren (Brock): Det høie Thing vil erindre, at ved denne Sags foregaaende Behandling her i Thinget blev det anseet for rigtigt at tilføie til § 1, at den Bestemmelse, der indeholdes i Forordningen af 28de Febr. 1845 § 8 om, at en enkelt af Rettens Assessorer stædig skal være fritagen for Deeltagelse i Retspleien ved Afdelingerne for at kunne offere hele sin Tid paa de til den dømmende Ret hørende Forretninger, skulde udgaae. Man har imidlertid i det andet Thing modsat sig dette, og Sagen er saaledes vendt tilbage til os uden den nævnte, fra Landstingets Side indførte Ændring. Nagtet vi, som det af Udvalgets Erklæring vil sees, have søgt at vise Estergivenhed mod det andet Thing, har dog Udvalget troet med Hensyn til dette Punkt at burde blive staaende ved Landstingets tidligere Bestemmelse. Jeg skal ikke omstændelig opholde mig ved de Grunde, som bevægede Landstinget til forrige Gang at optage en saadan Bestemmelse om Ophævelsen af § 8 i Forordningen af 28de Febr. 1845, denne enkelte Assessor betræffende. — Jeg tør nemlig troe, at disse Grunde staae fuldkommen klare for det høie Thing, og jeg tør ligeledes vente, at den høitærende Justitsminister efter den Forandring i Redaktionen, som vi nu have ladet denne Slutningsbestemmelse undergaae, ikke vil have noget imod Samme.

Justitsministeren: Jeg skal tillade mig den Bemærkning, at saaledes som dette Forslag nu foreligger, forekommer det mig at have et afgjort Fortrin for den Affattelsesmaade, der tidligere var foreslaaet. Det Første, jeg i saa Hensende skal nævne, er, at det nu med Hensyn til Affattelsen er bragt i Samklang med Forstriften i Forordningen af 28de Febr. 1845, saaledes at det umiddelbart slutter sig til den deri indeholdte Bestemmelse, uden at knytte sig til det, hvorom jeg ved den tidligere Behandling havde Vellyst til at høre mig, nemlig den Bemærkning, der tilkommer Justitiarius. Med Hensyn til Realiteten har jeg efter den Maade, hvorpaa Forslaget nu er stil-

let, forstaaet det saaledes, at der ikke ved dets Vedtagelse lægges nogen Hindring i veien for Justitiarius med Hensyn til Fordelingen af Forretningerne, men at det maa staae i hans Magt, hvis han efter Overbetæelse med Retten maatte finde det hensigtsmæssigt, at en enkelt Assessor i mindre eller større Omfang aldeles bestjæftigede sig med de til den dømmende Ret hørende Forretninger, da at kunne træffe en saadan Ordning. Det ærebe Thing vil nemlig erindre, at et Punkt, som jeg særlig fremhævede under Sagens tidligere Behandling her, var, at det var min Overbeviisning, at det ikke lod sig gjøre med Hensyn til den enkelte Assessor, der hidtil havde haft med disse Forretninger at bestille, at indrette det saaledes, at han paa en vis Maade skulde gaae paa Tour med de Andre, med Hensyn til de forskjellige Undersøgelsesafdelinger. Jeg skal ikke vende tilbage til disse Forhold, da den ærebe Ordfører jo heller ikke er gaaet nærmere ind derpaa; men det er den af mig fremhævede Betragtning, der gjør, at det nu foreliggende Forslag stiller sig for mig som et saadant, der, hvis man forøvrigt maatte ville gaae ind derpaa, ikke fra min Side vil møde nogen Modstand.

B. Christensen: Jeg skal følge de ærebe foregaaende Taleres Exempel og ikke gaae videre ind paa Realiteten, men indskrænke mig til at bemærke, at jeg, som det høie Thing vil erindre fra Sagens tidligere Behandling her i Thinget, lægger overordentlig megen Vægt paa Ophævelsen af den Indretning, der i 1845 med Hensyn til et særligt Forhold og en særlig Person blev truffen. — Jeg anbefaler derfor det ærebe Thing at slutte sig til Udvalgets Forslag, der nu uden tvivl er redigeret saaledes, at det tør regne paa ikke blot at fortjene, men ogsaa at vinde Tilslutning. — Jeg kan ikke for mit Vedkommende tiltræde den Fortolkning deraf, som den høitærende Justitsminister har antydet. — Jeg troer, at Ophævelsen af den omhandlede Bestemmelse fra 1845 noksom involverer, at Justitiarius ikke kan have den af den ærebe Minister om-